

บทที่ 5

อภิปราย สรุป และข้อเสนอแนะ

อภิปราย สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาอนุกรมวิธานของความนันกทางฝั่งอันดามันเหนือของประเทศไทย โดยทำการศึกษาตัวอย่างที่ได้จากการสำรวจในภาคสนาม โดยการดำเนินแบบใช้เครื่องช่วยหาใจ เนพะ ช่วงเวลากลางวัน ในบริเวณแนวปะการังของจังหวัดระนอง พังงา และ ภูเก็ต รวมทั้งหมด 18 จุดเก็บตัวอย่าง เมื่อทำการศึกษาตัวอย่างที่ได้จากการสำรวจภาคสนามทั้งหมด 80 ตัวอย่าง และเปรียบเทียบตัวอย่างกับพิพิธภัณฑ์อ้างอิงต่าง ๆ ที่ได้ทำการเก็บรวบรวมตัวอย่างความนันกไว้ สามารถจำแนกความนันกที่พบบริเวณฝั่งอันดามันเหนือของประเทศไทยได้ทั้งหมด 1 อันดับ 4 วงศ์ 13 สกุล 21 ชนิด เมื่อตรวจสอบเอกสารของความนันกที่มีผู้รายงานว่าพบในประเทศไทยแล้ว พบว่าในจำนวนความนันกที่นำมาทำการศึกษาและจำแนกชนิดในครั้งนี้ มีความนันกที่ยังไม่มีผู้รายงานว่าพบในประเทศไทยมาก่อน 7 ชนิด ได้แก่ *Cenometra cornuta*, *Clarkcomanthus albinotus*, *C. littoralis*, *Comanthina nobilis*, *Comanthus mirabilis*, *C. walhbergii* และ *Pontiometra andersoni* โดยพบความนันกที่พบเฉพาะที่ คือ *C. cornuta* และ *C. albinotus* พบริการูราไหญ่ *C. walhbergii* พบริการะรุ่งและ *P. andersoni* พบริหมู่เกาะสินิลัน ซึ่งเมื่อศึกษารายงานการแพร่กระจายเขตอินเดีย ตะวันออก (ไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย) แล้วพบเฉพาะ *P. andersoni* เท่านั้นที่มีรายงาน และเมื่อเปรียบเทียบกับการเอกสารแพร่กระจายในทะเลจีนใต้โดย โรวและคณะ (Rowe et al., 2000) แล้วพบว่า *C. walhbergii* นั้นแพร่กระจายอยู่บริเวณภาคสุมาตราและมาเลเซียเท่านั้น จึงน่าจะเป็นไปได้ว่า ความนันกชนิดนี้มีการพยุงขึ้นมาตามกระแสน้ำได้

ในการจำแนกชนิดของความนันกในวงศ์ Comasteridae นั้น เดิมคลาิกและ โรว (Clark & Rowe, 1971) ทำการจำแนกชนิดโดยดูจากการแตกแขนงของแขนเท่านั้น ต่อมา โรวและคณะ (Rowe et al., 1986) พบร่วมกับมีลักษณะต่างกันออกไป จึงทำการจำแนกสกุลและชนิดขึ้นมาใหม่ ทำให้สามารถจำแนกชนิดได้ละเอียดมากขึ้น

จากการศึกษาในครั้งนี้พบว่าความนันกในแต่ละชนิดมีความแปรปรวนในรูปแบบสี โดยพนต่างกันออกไป ดังนี้ คือ

1. *Cenometra herdmani* Clark, 1909 พน 3 รูปแบบสี คือ

- 1.1 สีคำแบบสีเหลือง
- 1.2 สีน้ำตาลใหม่ทั้งตัว

- 1.3 แบบสีดำ ปลายกิ่งของแขนงสีเทา ปลายแขนงสีเทา
2. *Clarkcomanthus littoralis* (Carpenter, 1888) พน 3 รูปแบบสี คือ
- 2.1 สีเหลือง ปลายน้ำตาลใหม่
  - 2.2 สีเหลืองเขียว แขนงขาว
  - 2.3 สีเขียวปลายแขนงเหลือง
3. *Comanihina nobilis* (Carpenter, 1888) พน 8 รูปแบบสี คือ
- 3.1 สีเหลืองแก่ทั้งตัว
  - 3.2 แขนงสีน้ำตาลเข้ม กิ่งของแขนงสีขาว
  - 3.3 สีเหลืองอ่อน ปลายแขนงสีขาว
  - 3.4 สีขาว กางดึงปลายแขนง สีน้ำตาลเข้ม
  - 3.5 สีน้ำตาลเข้ม ปลายกิ่งของแขนงขาว
  - 3.6 สีขาว มีสีน้ำตาลประปา
  - 3.7 สีน้ำตาล มีสีขาวประปา
  - 3.8 สีเหลืองเข้ม มีสีขาวและสีน้ำตาลประปา
4. *Comanthus mirabilis* Rowe et al., 1986 พน 2 รูปแบบสี คือ
- 4.1 แขนงสีน้ำตาลอ่อน กิ่งของแขนงสีขาว
  - 4.2 แขนงสีน้ำตาลอ่อน กิ่งของแขนงสีเหลือง
5. *Comanthus parvicirrus* (Müller, 1841) พน 7 รูปแบบสี คือ
- 5.1 สีน้ำตาลอ่อนทั้งตัว
  - 5.2 สีน้ำเงินทั้งตัว
  - 5.3 สีเหลือง ปลายกิ่งของแขนงเป็นสีน้ำเงิน
  - 5.4 แขนงสีเหลือง กิ่งของแขนงสีเขียว ส่วนปลายเป็นสีน้ำเงิน
  - 5.5 แขนงสีขาว กิ่งของแขนงเป็นสีน้ำเงิน
  - 5.6 สีน้ำเงิน ปลายแขนงสีเหลือง
  - 5.7 สีน้ำเงิน ปลายแขนงสีฟ้า
6. *Comaster multifidus* (Müller, 1841) พน 5 รูปแบบสี คือ
- 6.1 สีเหลือง ปลายแขนงสีน้ำตาลใหม่
  - 6.2 สีน้ำตาลอ่อน ปลายกิ่งของแขนงสีเหลือง
  - 6.3 สีดำ ปลายแขนงสีเหลือง
  - 6.4 สีเหลืองสลับสีน้ำตาลทั้งตัว

6.5 สีดำทั้งตัว

7. *Comatella stelligera* (Carpenter, 1880) พน 5 รูปแบบสี กือ

7.1 สีดำ แขนสีเขียว ปลายกิ่งของแขนสีเหลือง

7.2 สีดำทั้งตัว

7.3 สีดำ ปลายแขนสีเหลือง

7.4 สีเหลืองดำ ปลายกิ่งของแขนสีดำ

7.5 สีดำ กลางแขนสีเหลือง ปลายแขนสีดำ

8. *Lamprometra palmata* (Müller, 1841) พน 5 รูปแบบสี กือ

8.1 สีขาวคลับสีน้ำตาลทั้งแขน

8.2 สีขาว มีสีเขียวประปราย

8.3 สีขาว มีสีน้ำตาลประปราย

8.4 สีเขียว มีสีขาวประปราย

8.5 กลางแขนสีน้ำตาล ปลายแขนสีขาว มีสีน้ำตาลประปราย

9. *Oxycomanthus bennetti* (Müller, 1841) พน 6 รูปแบบสี กือ

9.1 สีดำทั้งตัว สีเขียวอ่อนทั้งตัว

9.2 สีดำทั้งตัว ปลายกิ่งของแขนส้ม

9.3 แขนสีส้ม กิ่งของแขนสีเทา

9.4 สีเทา กิ่งของแขนที่อยู่ใกล้ปากสีส้ม

9.5 สีเขียวแก่ทั้งตัว

9.6 ปลายกิ่งของแขนสีส้ม มีสีขาวประปราย

เมื่อศึกษาฐานรูปแบบสีแล้วพบว่า ดาวuhnang กินวงศ์ Comasteridae พนว่ามีรูปแบบสีมากที่สุด โดยชนิดที่พนรูปแบบสีมากที่สุด กือ *Comanthina nobilis* โดยพนมากถึง 8 รูปแบบสี ถัดมา กือ *Comanthus parvicirrus* พน 7 รูปแบบสี นอกจากนี้แล้ว ในดาวuhnangชนิด *Lamprometra palmata* ยังพนว่ามีรูปแบบสีถึง 5 รูปแบบ และเมื่อเปรียบเทียบกับเอกสารของรูปแบบสีของดาวuhnangชนิดนี้ที่พนในอ่าวไทยแล้ว พนว่าเป็นรูปแบบสีเดียวกัน

เมื่อศึกษารายงานรูปแบบสีของดาวuhnangของเมเยอร์และมาครุร์ดา (Meyer & Marcurda, 1980) บริเวณเกาะกวงและเกาะป่าลัวเปรียบเทียบกับดาวuhnangที่พนในครั้งนี้แล้ว พนว่ามีรูปแบบสีแตกต่างกันทุกชนิด แต่ยังไม่มีการศึกษาที่ชัดเจนว่ารูปแบบสีของดาวuhnangแท้จริงแล้วมีกี่ชนิด และเกิดจากอะไร ดังนั้นจึงอาจขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อม พันธุกรรม หรืออาจจะขึ้นกับอาหารที่ดาวuhnangกินก็ได้

จากการศึกษาการแพร่กระจายของดาวนนกบริเวณฝั่งอันดามันเหนือของประเทศไทยตามตารางที่ 4 นั้น พบว่า *Oxycomanthus bennetti* พูนแพร่กระจายอยู่เฉพาะตามเกาะต่าง ๆ ในหมู่เกาะสิมิลันเท่านั้น และยังพบว่า ที่หมู่เกาะสิมิลันยังพบดาวนนกมากชนิดที่สุด โดยพบถึง 11 ชนิด และจากตัวอย่างที่ได้จากการสำรวจภาคสนามในครั้งนี้ บริเวณเทือบกับราษฎรต่าง ๆ แล้วพบว่า ดาวนนกชนิดที่พบทั้งในทะเลอันดามัน และในอ่าวไทยมีเพียงชนิดเดียว คือ *L. palmata* และที่เกาะปิง - พ่อตา จังหวัดพังงา พูนดาวนนกชนิด *L. palmata* บริเวณหาดทรายที่ความลึก 3 เมตร และพบเพียงตัวเดียว ทั้งนี้ น่าจะมาจากการที่ดาวนนกนั้นสามารถอยู่ได้ในบริเวณน้ำตื้น ๆ ได้อย่างอิสระ จึงน่าจะมาตามกระแสน้ำ เพื่ออพยพข้ามอันดามันและหาที่อยู่ที่เหมาะสมได้

เนื่องจากดาวนนกนั้นจะมีก้านยึดเชือกระยะตัวอ่อนระยะเดียวเท่านั้น เมื่อเข้าสู่ระยะตัวเต็มวัยก็จะหลุดก้านทิ้งไป ซึ่งใช้เวลาไม่นาน แต่ระยะที่มีก้านยึดติดนั้นก็มีขนาดเล็กมาก การศึกษาในครั้งนี้ จึงไม่พบดาวนนกในระยะที่มีก้านยึดติด แต่พบตัวเต็มวัยที่มีขนาดเล็กที่สุด คือ มีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 5 เซนติเมตร

เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งที่อยู่อาศัยกับดาวนนกแต่ละชนิดจากตารางที่ 4 แล้ว พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันในดาวนนกแต่ละชนิด โดยส่วนใหญ่แล้วพบดาวนนกในบริเวณแนวประการังเท่านั้น โดยอาศัยอยู่ตามซอกของประการังก้อน หรือ เกาะกับกัลปิงหา แสงอาทิตย์ที่ส่องเข้ามายังแนวประการัง หรือวัตถุอื่น ๆ ที่อยู่ได้น้ำ เพื่อหลบซ่อนตัวจากผู้ล่า แล้วชูเฉพาะแขนชี้ขึ้นมาเพื่อใช้ในการตักอาหาร ในดาวนนกชนิดที่มีแขนน้อย และยังพบว่าจำนวนแขนมีอิทธิพลต่อการหากินของดาวนนกในตอนกลางวันอีกด้วย คือ ดาวนนกชนิดที่มีแขนมากจะไม่หลบซ่อนตัว หรือมัวแม่เข้า ส่วนในชนิดที่มีแขนน้อย มักจะหลบอยู่ตามซอกหรือซ่องว่างระหว่างประการัง แล้วชูเฉพาะแขนชี้ขึ้นมาเพื่อหากิน ซึ่งรูปแบบแขนในการหาการนั้น พบว่ามี 3 รูปแบบ คือ ในชนิดที่กิงของก้านยาว จะใช้กิงของก้านเกะและวางแผนเป็นรูปแบบพัด เพื่อหาการ ซึ่งจากการศึกษาในครั้งนี้ พบได้ในดาวนนกชนิด *P. andersoni* และ *Oxymetra finschii* เท่านั้น รูปแบบที่สองคือ ซ่อนอยู่ตามซอกของประการัง หรือวัตถุใดน้ำแล้วชูเฉพาะแขนเพื่อตักจับอาหาร จะพบในดาวนนกชนิดที่มีแขนน้อย และกิงของแขนไม่ถี่มาก รูปแบบสุดท้าย คือ เกาะตามก้อนประการังแล้วชูแขนชี้ขึ้นหากิน โดยไม่มีการซ่อน หรือกำบังร่างกาย จะพบในดาวนนกชนิดที่มีขนาดใหญ่มาก หรือในชนิดที่มีแขนมากกว่า 100 แขน เช่น *C. nobilis* และ *O. bennetti* เป็นต้น นอกจากนี้ เมื่อคุ้มครองความลึกที่พบแล้ว พบว่าดาวนนกแต่ละชนิดสามารถดำรงชีวิตได้ในความลึกต่าง ๆ กันคล้ายกัน

ข้อเสนอแนะ

1. จากการศึกษาในครั้งนี้ได้เกิดภัยธรรมิพิบัติในระหว่างการศึกษาทำให้ไม่สามารถสำรวจภาคสนามได้ครอบคลุมพื้นที่ทำการศึกษา ทำให้ชนิดที่จะพบน้อยกว่าความเป็นจริง นอกจากนี้ยังเป็นการสำรวจเฉพาะเวลากลางวันเพียงอย่างเดียว ทำให้ไม่สามารถสรุปได้แน่นอนว่า ดาวบนนกชนิดใดมีช่วงเวลาการหากินอย่างไร
2. การสำรวจภาคสนามบางจุด ไม่พนตัวอย่างของดาวบนนก เนื่องจากคลื่นลมแรง และพบปัญหาความชุ่นของน้ำ เช่นที่เกราะราษฎร์ฯ และเกราะระ เป็นต้น ดังนั้นควรเก็บตัวอย่างในขณะที่มีคลื่นลมสงบ
3. ในประเทศไทยยังมีข้อมูลเกี่ยวกับดาวบนนกน้อยมาก ทำให้ไม่สามารถสรุปได้ว่าพบในประเทศไทยทั้งหมดกี่ชนิด อีกทั้งตัวอย่างของดาวบนนกยังเก็บรักษายากอีกด้วย จึงพบตัวอย่างตามสถานบันต่าง ๆ น้อยมาก และไม่มีการจัดเก็บที่ดีพอ คือไม่มีข้อมูลพื้นฐานของตัวอย่างนั้น ๆ ทำให้ไม่สามารถนำมาอ้างอิงได้
4. เนื่องจากไม่สามารถจำแนกชนิดของดาวบนนกจากสีที่พน หรือลักษณะอื่นได้ทันทีในการออกสำรวจภาคสนาม ดังนั้นในการศึกษารั้งนี้จึงไม่สามารถประเมินความชุกชุมของดาวบนนกในแต่ละชนิดต่อพื้นที่ที่พนได้ จึงควรมีการวิจัยและเก็บข้อมูลให้ละเอียดยิ่งขึ้น และควรมีการเก็บข้อมูลทางนิเวศต่าง ๆ เช่น คุณภาพน้ำ อุณหภูมิ เป็นต้น เพื่อนำมาใช้เป็นฐานข้อมูลในการศึกษาวิจัยต่อไป